

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 07/07/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SU’ GIA NGÔN LỤC”

“PHẦN II - CHƯƠNG VI – NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ (BÀI SÁU)

Chư Phật mười phương thị hiện ở thế gian chỉ với một mục đích là giúp chúng sanh giác ngộ, thuận theo tự tính Giác - Chánh - Tịnh, không thuận theo tập khí, phiền não. Chúng sanh tiếp nhận lời Phật dạy nhưng không thật làm nên vẫn phải trôi lăn trong vòng sinh tử vô lượng kiếp. Chúng ta có thể gặp, lắng nghe, tin nhận Phật pháp là do nhiều đời nhiều kiếp chúng ta đã có duyên với Phật pháp. Nếu đời này chúng ta không thật làm thì chúng ta sẽ tiếp tục trôi lăn trong dòng sinh tử. Lời Phật dạy không dễ làm nhưng cũng không quá khó vì đã nhiều người làm được theo lời của Ngài. Hòa Thượng từng nói, Ngài không phải là bậc thượng căn, thượng trí, cũng không phải người học rộng, nghe nhiều nhưng Ngài thật làm nên ngay đời này Ngài có được hoa báo. “Hoa báo” là những quả báo tốt lành đến ngay trong đời này. Chúng ta thật làm thì chúng ta cũng có thể làm được như Ngài. Người thật làm thì mới có thể thật buông xả, thật vì chúng sanh phục vụ.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta đã phát tâm xuất gia làm đệ tử Phật thì chúng ta phải gánh vác nhiệm vụ giáo hóa chúng sanh của Phật Đà. Trước tiên chúng ta phải hiểu rõ, hình tướng này của chúng ta là giả không phải là định tướng. Nếu chúng ta chấp trước thân tướng này là định tướng, cho rằng tướng này chính là ta thì chúng ta vĩnh viễn không thoát ly được luân hồi*”. Chúng ta có “cái ta” nên chúng ta cảm thấy buồn vui, khổ đau, thiêt thòi. Chúng ta cho rằng “cái ta” là thật, chúng ta vun vén cho “cái ta” nên chúng ta trôi lăn trong vòng sinh tử. Chúng ta chấp trước “cái ta” nên chúng ta cảm thấy không vừa lòng, không thoả mãn, phiền não, khổ đau.

Nhiều người học Phật nhiều năm nhưng vẫn dính chặt vào “cái ta”, họ xem trọng “cái ta” và “cái của ta” nên họ rất lao tâm khổ chí khi làm việc. Chúng ta dùng tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi để làm việc vì chúng sanh thì chúng ta sẽ không phải lao tâm, khổ chí. Chúng ta làm mà chúng ta lao tâm, khổ chí, sợ được mất, hơn thua thì tốt nhất chúng ta đừng làm. Người xưa nói: “*Nhiều việc không bằng ít việc, ít việc không bằng không việc gì*”. Chúng ta làm nhiều việc mà chúng ta xa rời tự tính vậy thì ít việc tốt hơn nhiều việc. Chúng ta làm tốt cho chúng sanh nhưng tự chúng ta chướng ngại mình thì tốt nhất là chúng ta không nên làm.

Phật mong tất cả chúng sanh đều thành Phật. Chúng ta giúp chúng sanh có được lợi ích còn chúng ta đọa lạc thì đó không phải là mong muốn của Phật. Chúng ta phải thật làm vì chúng sanh chứ không làm vì “danh vọng lợi dưỡng”. Chúng ta lao tâm,

khổ chí, lo nghĩ thì đó là chúng ta đang làm vì “cái ta”. Chúng ta làm việc đó thành công vì chúng sanh có phước. Chúng ta làm không thành công là vì chúng sanh nơi đó không có phước. Chúng ta cưỡng cầu thì chúng ta sẽ lao tâm khổ chí. Hoà Thượng nhắc người xuất gia cũng chính là nhắc chúng ta.

Hòa Thượng nói: “*Nếu chúng ta chìm đắm trong việc chấp trước vào “cái ta” thì chúng ta không thể thoát khỏi tam đồ, ác đạo*”. Khi chúng ta được nhắc nhở thì chúng ta khiếp sợ, nhưng sau đó chúng ta lại chỉ nhớ đến “cái ta”, “cái của ta”. Chúng ta phải kiểm soát nếu tâm chúng ta khởi ý niệm hơn thua thì chúng ta phải chặn ý niệm đó lại. Tâm hơn thua là tâm luân hồi, tâm của Atula. Chúng ta làm việc của Phật mà quả báo của chúng ta ở đường Ngã quỷ, Địa ngục, Súc sanh thì tốt nhất chúng ta đừng làm!

Chúng ta gần “tài, sắc, danh, thực, thuy” thì chúng ta liền bị nhiễm. Tôi nhắc mọi người cũng là nhắc chính mình, đời này chúng ta học Phật nếu không cẩn trọng thì đời sau chúng ta trở thành oan gia của nhà Phật. Chúng ta học Phật nhưng chúng ta không có kết quả thì chúng ta sẽ oán Phật, trở thành oan gia của nhà Phật. Có rất nhiều người đã oán Phật, họ không đạt được mong muốn nên họ cho rằng lời Phật dạy không chính xác. Họ làm không đúng, xa rời nguyên lý, nguyên tắc Phật dạy nên họ không có kết quả. Chúng ta phải luôn giữ vững nguyên lý, nguyên tắc Phật dạy đó là giữ tâm chân thành, thanh tịnh, từ bi.

Khi Hòa Thượng nghe hai người xuất gia nói chuyện mà Ngài cảm thấy như nỗi cả da gà, một vị xuất gia nói, ông có tin nhân quả không còn tôi thì tôi không tin! Họ không tin nhân quả thì họ đã trở thành oan gia của nhà Phật. Nếu chúng ta không tin nhân quả thì không việc gì chúng ta không dám làm. Hôm qua có người hỏi tôi, ăn tổ yến có được không. Hòa Thượng nói: “*Chúng ta không nên làm phiền lòng chúng sanh!*”. Ngay cả việc làm phiền lòng chúng sanh chúng ta cũng không nên làm chứ đừng nói đến là chúng ta làm tổn hại chúng sanh! Người lấy tổ yến thường sẽ ném trứng đi, khi bị mất tổ, chim bố, chim mẹ sẽ lại phải vất vả để làm lại chiếc tổ khác. Tổ chim yến làm bằng nước dãi của chúng, tổ yến huyết có màu đỏ là do có máu của chim yến. Hôm trước, có người mời tôi ăn trứng chim yến nhưng tôi từ chối vì các loại trứng có mùi tanh. Chúng ta học Phật, chúng ta phải có tâm từ bi với chúng sanh. Nếu chúng ta có tâm từ bi thì chúng ta sẽ không gây tổn hại cho chúng sanh.

Khi chúng ta chặt một cái cây chúng ta cũng phải thương lượng với nó. Đây là thể hiện tâm từ bi, sự kính trọng của chúng ta đối với chúng sanh. Trong vườn nhà tôi, có một số nhánh cây to, mùa mưa có thể làm đứt dây điện nên tôi phải chặt đi những nhánh cây này, trước khi chặt tôi cũng nói với cái cây. Một lần, tôi đến một nhà nuôi yến, họ ngày ngày niệm Phật cầu sanh Cực Lạc nhưng họ vẫn bật máy phát ra tiếng chim yến kêu để dụ chim yến về làm tổ. Tôi khuyên họ không nên làm việc lừa dối

chúng sanh như vậy! Họ nói họ muốn tặng tôi yến cho tôi từ chối, tôi nghĩ: “*Cho tôi cũng không thèm!*”.

Có người bạn của tôi trồng sầu riêng, đến mùa họ tặng tôi rất nhiều sầu riêng chín gốc, tôi không ăn những quả sầu riêng đó vì mỗi ngày họ giết hàng ngàn con sâu trên thân cây sầu riêng. Tôi không nỡ nhìn thấy chúng sanh đau khổ, tôi không muốn mình là người góp phần khiến chúng sanh đau khổ. Nếu chúng ta khuyên mọi người đừng giết hại chúng sanh mà chúng ta vẫn ăn những thứ như vậy thì chúng ta không có tâm từ bi!

Có một vị tu hành trả lời mọi người rằng, khi buôn bán thì mọi người được phép nói dối vì đó là phương tiện, sau đó, họ mang một phần tiền có được do việc buôn bán để đi cúng dường là được. Chúng ta không được vượt qua nền tảng, nguyên lý, nguyên tắc Phật đã dạy. Phật dạy chúng ta không được phạm bốn trọng giới là “*Sát sanh, trộm cắp, tà dâm, nói dối*”. Chúng ta phạm phải bốn trọng giới này thì không ai có thể cứu được chúng ta! Điều này giống như nếu chúng ta chặt thân cây dừa thì cây dừa sẽ chết ngay, chúng ta chặt những cây khác thì các cây đó còn có thể mọc cành, nhánh khác.

Thánh Hiền dạy chúng ta 113 điều trong “**Dệ Tử Quy**”, nếu chúng ta vi phạm những nguyên lý, nguyên tắc này thì chúng ta đã làm sai lời Thánh Hiền. Phật dạy chúng ta phải xa lìa “*tự tư tự lợi*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, “*danh vọng lợi dường*”, “*tham, sân, si, mạn*”. Nếu ai dạy chúng ta là có thể vi phạm những điều Phật đã dạy thì họ đã dạy chúng ta sai nguyên lý, nguyên tắc. Chúng ta làm theo lời của người không làm theo lời Phật thì chúng ta là những người đáng thương! Có người hỏi tôi, vì sao có những người làm sai lời Phật dạy, sau đó họ lại dạy những người khác cũng làm sai. Tôi nói, họ dạy người khác làm sai để có nhiều người cùng đi với họ vào tam đồ ác đạo. Chúng ta phải đề cao cảnh giác trước khi tin theo lời của ai đó!

Có người nói với tôi, họ thấy lời Hoà Thượng dạy đúng 100%, nếu Hoà Thượng bảo họ chết thì họ cũng nghe theo! Tôi hỏi anh là anh có nghe được bản gốc bằng tiếng Hán do Hòa Thượng nói không, nếu anh chỉ nghe bản dịch thì nội dung trong bản dịch vẫn có thể sai! Người dịch, người đọc, người biên tập, dựng đĩa vẫn là phàm phu nên họ vẫn có thể sai. Khi dựng đĩa nếu có câu bị cắt bỏ hoặc sai dấu câu thì có thể làm cho nội dung lời giảng bị sai hoàn toàn. Trước khi tin theo lời dạy của ai thì chúng ta phải xem lời dạy đó có đúng nguyên lý, nguyên tắc mà Phật đã dạy không. Chúng ta cho rằng những người nói tiếng, danh cao tiếng tốt thì lời dạy của họ sẽ đúng thì chúng ta đã sai lầm!

Nếu chúng ta không cẩn trọng thì chúng ta một đời học Phật, một đời làm việc của Phật nhưng chúng ta vẫn phải đi vào ba đường ác. Nếu chúng ta không hiểu nguyên nhân do chính mình thì chúng ta sẽ quay lại oán Phật. Chúng ta oán Phật thì

chúng ta đã sai càng thêm sai nên chúng ta sẽ vĩnh viễn luân hồi. Chúng ta oán hận Phật thì chúng ta sẽ không có cơ hội tiếp nhận Phật pháp để quay đầu.

Hòa Thượng nói: “**Phật pháp chân chánh không nhắc đến tiền!**”. Câu nói này có thể khiến nhiều người phiền lòng! Nhiều người cho rằng nếu không kêu gọi ủng hộ thì sẽ không có tiền để làm các việc. Chúng ta chưa từng vận động, kêu gọi tiền của ai nhưng chúng ta vẫn làm được rất nhiều việc. Vừa rồi chúng ta tổ chức hai đại lễ tri ân Cha Mẹ, vợ chồng ở Huế và Quảng Trị, chi phí tổ chức hai sự kiện không nhỏ, người đến tham gia đều được mời đến ăn chay ở nhà hàng, ngủ ở khách sạn. Chúng ta càng thực tiễn thì chúng ta càng cảm nhận được lời dạy của Hòa Thượng rất tuyệt vời! Nhiều người thắc mắc không hiểu chúng ta lấy tiền ở đâu để làm.

Khi chúng ta tổ chức sự kiện, có nhiều người muốn đóng góp để trả ơn quê hương của họ nên họ muốn đứng ra trả tiền hội trường, tiền nhà hàng, tiền khách sạn. Nếu một người chưa đủ trả thì một số người cùng đóng góp. Có những người bỏ ra hàng tỷ để đi du lịch, có những người thay vì đi du lịch thì họ dùng tiền để làm những việc ý nghĩa. Đây là lí do chúng ta có thể tổ chức các chương trình trên cả nước một cách rất mạnh mẽ. Những khoản tiền mọi người quyên góp chưa bao giờ cần qua tay tôi mà được chuyển cho những người trực tiếp phụ trách các công việc. Người chân chính tu hành không để “*danh vọng lợi dưỡng*” ràng buộc, làm hoen ô tâm thanh tịnh.

Lời dạy của Hòa Thượng đều dựa trên những nguyên lý, nguyên tắc Phật đã dạy. Tôi không có trí tuệ nhưng tôi nghe lời, làm theo lời Hoà Thượng. Chúng ta làm dây chuyền sản xuất đậu ở địa phương nào thì người ở địa phương đó phát tâm tặng. Chúng ta làm dây chuyền sản xuất đậu ở Quảng Trị thì có những người phát tâm ủng hộ để tri ân mảnh đất anh hùng này. Chúng ta thật tâm phát tâm làm vì chúng sanh thì chúng ta có thể làm mọi việc thành công. Khi có người hỏi Hoà Thượng, trên con đường hoằng pháp, lợi sanh Ngài có gặp chướng ngại không, Hòa Thượng suy nghĩ và nói: “**Tôi không gặp chướng ngại gì! Tất cả mọi việc đều là: “Tâm nghĩ sự thành”**”. Đó là vì tất cả những điều Hoà Thượng nghĩ đến đều là vì chúng sanh!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!